

dag hvert andet Aar; jeg troer, at Landets Lary kræver, at vi idetmindste en Tid endnu have Rigsdag hvert Aar. Det vil fremgaa tydeligt for ethvert af Thingets Medlemmer som for det hele Folk, hvilken Masse Love der af Thingets Medlemmer ere indbragte saavel i de foregaaende Sessjoner som i denne Sessjon, og hvoraf dog endel have naaet at blive til Love.

Monrad: Der er indbragt for mange! Det er muligt, men jeg troer, at, naar de blive vedtagne i begge Thing og faae Regjeringens Sanction, saa er det ikke for mange **Monrad:** Men det gjør de ikke!). Men dog nogle af dem, og de ere ikke for mange. Ogsaa det har en temmelig stor Betydning for mig. Der er faldet den Udtalelse fra den ærede Premierminister, at det vanskeliggjør Regjeringens Stilling ved at forelægge Legislaturen her Love, fordi der levnes den saalidt Tid dertil; men saa er det jo godt, at Rigsdagen benytter sin Ret til at fremkomme med saadanne Love, og det vil Rigsdagen ikke kunne gjøre, naar den ikke er samlet. Samles den kun hvert andet Aar og Tiden ikke strækkes længere ud, — den er allerede nu ialmindelighed trukken langt nok ud — saa vil man ikke kunne faae fremmet mange Lovgivningsarbejder, som vi virkelig høilig trænge til. Jeg skal derfor meget anbefale, at vi slutte os til det Forslag, som er fremkommet fra det ærede Udvalgs Fleertal.

Monrad: Jeg maa blot endnu sige et Par Ord til hvad jeg allerede har ytret med Hensyn til det Endringsforslag, som er stillet til § 2. Jeg antager, at vi Alle ere enige om, at dette Endringsforslag har sin Rilde i Duffet om at bevare en vis Trostid imod Grundloven; jeg troer, at de ærede Forslagsstillere have fremsat Forslaget i den Mening, og jeg vil heller ikke nægte, at Endringsforslaget er tro imod Grundlovens Bogstav, men det er ikke tro imod Grundlovens Tanke. Naar der i Grundloven staaer „Staten“, da forstaaes derved „Danmarks Rige“, altsaa Kongeriget og Slesvig, det er Tanken! Naar de nu bevare Udtrykket „Staten“, naaget Grundloven indskrænkes til Kongeriget Danmark, saa kalde de Kongeriget en „Stat“, medens der i Grundloven ved „Staten“ forståes Kongeriget og Slesvig. De ere saale-

des troe imod Grundlovens — Bogstav, men de have vistnok ikke lagt Mærke til, at de derved blive utroe imod den Tanke, der gaaer igjennem Grundloven, ifølge hvilken alene Danmark og Slesvig skulle benævnes som „Stat“.

Ordføreren: Jeg maa dog gjøre den Bemærkning, at vi tilfulde have lagt Mærke til, at man har næret det Ønske at kunne inddrage Slesvig med under vor Grundlov, men vi have, da vi vedtog den, Alle været os fuldt bevidste, at det for Diebliffet kun var Kongeriget alene, som vi benævned „Staten“, og at det Andet kun var et Haab; ellers kunde Grundloven heller ikke været antaget med Forbehold, saa vilde Forbeholdet være at sige Nei til Grundloven. Grundloven har bestaaet som en Virkelighed, uden at Slesvig har været under den, hvilket ikke har kunnet lade sig realisere og ikke har været fuldt berettiget at forlange; i saa Fald maatte Grundloven fra det Diebliff, Slesvig kom ind under Kongens Regimente, have været udvidet til den slesvigiske Grundse mod Holsteen, men det har man ikke kunnet gjøre, det have vi ikke Ret til at gjøre, og altsaa vil Ordet „Stat“ her ikke faae anden Betydning, end det hidtil har havt.

Nothe: Jeg ønskede at gjøre opmærksom paa, at, naar man henholder sig til de Udtalelser, vi horte af Ordføreren sidste Gang, han havde Ordet, og hvorefter jeg strax tillod mig at begjære det, saa ligger deri et meget stærkt Beviis for, at det er nødvendigt, at man søger at undgaae det Udtryk „Staten“ i den her omhandlede Lov. Den ærede Ordfører omtalte netop dette Begreb, idet han hentydede til en saadan Forbindelse, som i sin Tid havde fundet Sted mellem Norge og Danmark, eller som den, der for Diebliffet bestaaer imellem de nordamerikanske Fristater, og han sagde, at, ligesom det havde viist sig, at dette Udtryk „Stat“, brugt særskilt for Danmark, ligeoverfor Norge, ikke havde bidraget til at fremkalde Adspjittelse imellem dem, saaledes kunde heller ikke Udtrykket „Stat“, brugt her om Kongeriget ligeoverfor de andre Dele af det nuværende danske Monarchie, være noget Betegnende for en kommende Oplosning af den Forbindelse, hvori de staae til hverandre. Men dette betegner netop, hvor forkeert den ærede Rigsdagsmand opfatter